

Arrest

nr. 320 767 van 27 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN GELDER
Jan van Ryswycklaan 232
2020 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN GELDER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 oktober 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 30 juli 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en u behoort tot de Garre clan, subclan Tuf. U verklaart geboren te zijn op (...) 2006 in Mogadishu. U bent een soennitisch moslim.

U woonde samen met uw ouders, uw zeven broers en uw twee zussen in de Hawo Tako wijk in de stad Afgooye gelegen in het gelijknamig district van de provincie Lower Shabelle. Uw vader werkte voor landbouwers: hij leverde met een kruiwagen producten van de markt bij mensen thuis.

Uw oom langs vaderszijde was lid van Al Shabaab, in 2016 overleed hij. Uw vader had geprobeerd om er voor te zorgen dat u en de andere kinderen zo weinig mogelijk een band met hem opbouwden. Na zijn overlijden werd uw vader door Al Shabaab opgebeld met de boodschap dat ze een paar van zijn zonen wilden om te komen vechten voor de religie. Uw vader weigerde dit. Vervolgens besloot hij om naar Zuid-Afrika te vetrekken, om dan de rest van het gezin te laten overkomen. Dit was in 2017. Sinds dat moment vernam niemand nog iets van uw vader. Later in 2018, toen Al Shabaab uw vader al een tijd niet meer kon bereiken belden ze uw moeder op om uw twee oudste broers af te staan. Zij weigerde dit, en heeft uw broers in een auto gezet en weggestuurd. Ze vertelde u en uw andere broers en zussen niet naar waar, jullie waren nog jong en ze had schrik dat jullie het zouden doorvertellen. Op een dag kwam Al Shabaab naar uw huis om uw moeder te vragen waar uw broers waren, zij hield vol dat ze niet wist waar ze waren. Ze werd onder schot gehouden en de leden van Al Shabaab zeiden dat ze terug zouden komen en dat ze de kinderen moest klaarmaken zodat zij hen konden meenemen en opvoeden. Als ze dit niet zou doen zouden ze haar vermoorden.

Op een namiddag in 2019 was u gaan voetballen met uw buurjongen, A(...), in de buurt van een politiekantoor. Er was een gevecht tussen Al Shabaab en de overheid en u werd toen geraakt in uw arm door een verdwaalde kogel. U had dit eerst niet gevoeld, maar A(...) merkte het op en bracht u naar het ziekenhuis. Daar werd u verzorgd waarna u een dag of 3, 4, bij A(...) thuis bleef om te herstellen. Uw moeder had u in het verleden al verboden om te voetballen, omdat leden van Al Shabaab u al twee keer betrapt hadden en u als straf verminkt hadden aan uw schouder en op uw voet. U durfde niet naar huis gaan omdat u bang was dat uw moeder kwaad zou zijn.

Toen u na die paar dagen terug naar huis ging was uw ganse familie spoorloos verdwenen. U ging terug naar het gezin van A(...), zij zochten samen met u nog twee weken naar uw gezin. Het gezin van A(...) was net van plan om naar Canada te gaan en ze wilden u niet alleen achterlaten. U bent eerst met hen meegerisd tot in Mogadishu, en vervolgens naar Turkije. U verbleef met hen twee jaar en half in Turkije, waarna zij door reisden naar Canada. Ze hebben de rest van uw reis betaald. Op 14 oktober 2022 deed u een verzoek om internationale bescherming in België. U legt ter staving van uw verzoek een kopie van uw geboorteakte voor en een attest van een arts van Fedasil waarin uw littekens beschreven staan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Zo kan er aan uw bewering dat Al Shabaab uw broers trachtte te rekruteren geen geloof worden gehecht.

Eerst dient te worden opgemerkt dat de stad Afgooye sinds 2012 onder controle valt van de Somalische overheid. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Al Shabaab wanneer ze rekruteren voornamelijk personen proberen te overtuigen om zich aan te sluiten. Hetzij met sociale druk via de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en/of financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt voornamelijk in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. In gebieden onder controle van de overheid zou Al Shabaab voornamelijk ontheemden en personen die tot minderheidsclan behoren viseren. U en uw broers voldoen aan geen van deze criteria. Daarnaast staat de regio rond Afgooye bekend om de vele vluchtelingenkampen, er is een zone tussen Mogadishu en Afgooye die de Afgooye corridor genoemd wordt omwille van de vele kampen

voor ontheemden. In deze zone bevinden zich talloze vluchtelingenkampen, waar het veel makkelijker zou zijn voor de organisatie om rekruten te ronselen.

Verder kan u niet afdoende verklaren hoe het komt dat Al Shabaab zo veel invloed uit kon oefenen op uw familie aangezien de overheid in Afgooye de controle had. U gevraagd of de overheid niet ingrijpt antwoordt u dat ze er dan wel iets aan doen maar dat je verder problemen krijgt. U gevraagd wat die problemen zijn antwoordt u dat Al Shabaab dan zou komen en jou zou doden (CGVS p. 22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt inderdaad dat er regelmatig conflicten tussen de overheid en Al Shabaab plaatsvinden in de regio en ook de stad Afgooye. Nergens uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Al Shabaab in de stad aanwezig is op de manier waarop u verklaart of dat zij systematisch jongens uit gezinnen in de stad rekruteren.

De handelswijze van uw familie naar aanleiding van de rekruteringspogingen weet geenszins te overtuigen. U verklaart dat Al-Shabaab uw vader benaderde om uw twee oudste broers af te staan en dat ze hem zouden doden als hij weigerde (CGVS p. 20). Uw vader besliste toch om te weigeren waarna hij naar Zuid-Afrika vertrok. Als uw vader inderdaad niet wou dat uw broers zich bij Al Shabaab aansloten dan is het een opmerkelijk dat hij beslist om alleen naar Zuid-Afrika te vertrekken. Op deze manier maakt hij het voor Al Shabaab net gemakkelijker om uw broers te rekruteren. Het is ook bizar dat Al Shabaab pas een tijd later uw moeder onder druk begon te zetten. Ze hadden al dreigementen naar uw vader gemaakt, de vraag stelt zich waarom ze uw broers niet meegenomen hebben zonder het aan uw moeder te vragen en ook waarom ze nog moeite zouden doen om haar onder druk te zetten. Een tijd later in 2018 beslist uw moeder nadat ze telefonisch onder druk gezet werd om uw twee oudste broers weg te sturen zonder u te vertellen naar waar (CGVS p. 20). U verklaart dat Al Shabaab van elk huishouden weet met hoeveel jongens ze zijn, dat als je drie zonen hebt je er twee zou moeten afstaan en de laatste mag blijven om het gezin te helpen. Vanaf een leeftijd van 15 jaar nemen ze volgens u jongens mee (CGVS p. 22). Door uw broers weg te sturen zou het probleem zich onvermijdelijk opnieuw stellen gezien u en uw broer Abdif(...) binnen de twee jaar oud genoeg zouden zijn om ook gerekruteerd te worden. Aangezien uw vader en uw twee broers al gevlucht waren, zou men verwachten dat uw gezin toch enigszins geveiseerd zou worden omdat jullie niet toegegeven hadden ondanks het feit dat Al Shabaab jullie al verscheidene keren had proberen benaderen en onder druk te zetten. Dit allemaal veronderstellende dat Al Shabaab effectief zo veel invloed kan uitoefenen in een stad die onder controle van de overheid staat, zoals u verklaart.

U stelt dat drie leden van Al Shabaab bij u thuis zijn langsgeskomen, enkele maanden na het vertrek van uw broers. U kan echter niet eens bij benadering aangeven hoeveel later uw familie is verdwenen. Gevraagd hoeveel tijd hiertussen zat antwoordde u aanvankelijk als volgt: " Er zat een tijdje tussen, ik herinner mij het niet". Gevraagd om bij benadering aan te geven of er een week, een dag, een maand, of een jaar tussen zat antwoordde u dat het geen jaar en geen week was. Vervolgens stelde u dat het enkele maanden kon zijn, dat u het niet wist en dat het een tijdje later was maar ook geen jaar (CGVS, p. 20 t/m 24).

Uw verklaringen over het incident waarbij u gewond geraakte en de daaropvolgende gebeurtenissen zijn evenmin aannemelijk. U verklaart dat u gewond geraakte door een verdwaalde kogel, dan verzorgd bent in het TBC ziekenhuis en dat u vervolgens een aantal dagen bij het gezin van een jongen uit de buurt, A(...) gebleven zou zijn (CGVS p. 20, p. 21). Een aantal zaken vallen hierbij op. Ten eerste zou het voor het gezin van A(...) een betrekkelijk groot risico met zich mee brengen om u in huis te nemen. U en uw gezin werden volgens uw verklaringen al een tijd door Al Shabaab geveiseerd en hadden er reeds problemen mee ondervonden. U in huis nemen na een incident in de stad waarbij Al Shabaab betrokken was moet voor hen ook een aanzienlijk risico ingehouden hebben. Daarnaast is het bizar dat zij uw moeder niet op de hoogte gebracht hebben. U verklaart dat u het gezin goed kent (CGVS p. 24). Het feit dat u na een incident waarbij geschoten is niet thuis komt moet voor uw moeder erg alarmerend geweest zijn. Het is opmerkelijk dat de familie van A(...) het niet nodig achtte om uw moeder – ondanks het feit dat u bang van haar was omdat u niet meer mocht voetballen – toch niet op de hoogte te brengen. U verklaart dat u daarna bij hen kon verblijven, dat ze twee weken mee naar uw familie gezocht hebben. U verklaart dat jullie samen met de burens via de politie gezocht hebben ook via de clan, maar dat jullie geen verdere informatie hebben kunnen verkrijgen en dat niemand iets gezien had (CGVS p. 27, p. 28). Op het moment dat dit zich afspeelde woonden jullie met negen personen samen. Uw moeder, u en zeven van uw broers en zussen. Het is niet plausibel dat in een stad als Afgooye zulk groot gezin vertrokken is of meegenomen werd zonder dat ook maar iemand iets gezien of gehoord heeft.

Betreffende uw contact met uw familie verklaart u dat sinds zijn vertrek in 2017 niemand nog contact had met uw vader. U verklaart ook dat uw moeder op de hoogte was van zijn plan om naar Zuid-Afrika te gaan, maar dat zij sinds zijn vertrek niets meer van hem vernomen had. U gevraagd of zij niet afgesproken hadden om contact te houden vraagt u aan de protection officer hoe je contact kan houden met iemand die onderweg is. U wist wel dat zij een call verwachtte, dat zij haar telefoon goed bewaarde (CGVS p. 22). Als zij zoals u

verklaarde afgesproken hadden dat uw vader eerst zou gaan om dan de rest van de familie te laten overkomen, zou op z'n minst verwacht kunnen worden dat zij betere afspraken gemaakt zouden hebben omtrent communicatie.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw tijdens uw onderhoud bij de DVZ niets vermeldde over uw oom die lid was van Al Shabaab. Dit is opmerkelijk omdat zijn overlijden volgens u verklaringen bij het CGVS de aanleiding bleek van uw problemen. Verder zijn er nog een aantal zaken die deel uitmaken van de kern van uw asielrelaas, waarover u verschillende verklaringen aflegde tijdens uw onderhoud bij het CGVS en bij de DVZ. Zo verklaarde u bij de DVZ dat leden van Al Shabaab in 2016 verschillende keren bij u thuis langskwamen en dat ze uw vader vertelden dat hij zijn zonen wou laten aansluiten bij Al Shabaab (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Indien hij dit zou weigeren zou Al Shabaab hem vermoorden. Om deze reden verklaart u dat hij in 2017 naar Zuid-Afrika vertrokken is. Tijdens uw onderhoud bij het CGVS verklaart u dat uw vader meerdere keren door Al Shabaab opgebeld werd (CGVS p. 21), en dat uw vader vervolgens naar Zuid-Afrika vertrok. U verklaart dat de leden van Al Shabaab langskwamen nadat ze uw vader niet meer konden bereiken en hij dus al vertrokken was (CGVS p. 20).

De door u voorgelegde documenten kunnen aan voorgaande niets wijzigen. Uit het attest van de arts van Fedasil blijkt dat u een aantal littekens hebt. Dergelijk attest kan echter geen uitsluitel geven over de omstandigheden waarin u de letsels hebt opgelopen. De vaststelling van de arts over de oorzaak van de littekens is, zoals in het attest ook wordt vermeld, gebaseerd op uw eigen verklaringen. Wat betreft van de kopie van uw geboorteakte dient verwezen naar de resultaten van het leeftijdsonderzoek. Er kan dan ook geen bewijskracht aan worden toegekend.

Waar uw advocaat stelt dat u eind juli een originele geboorteakte zal ontvangen van de Somalische ambassade in België dient opgemerkt dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. De ambassade in België kan zich dan ook niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Aldus biedt een originele geboorteakte, waarvan niet betwist wordt dat deze werd uitgereikt door de Somalische ambassade, naar de inhoud toe, niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te

worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-alShabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft middels haar nota van 16 september 2024 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie. Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoeker heeft de Raad middels een schrijven ontvangen op 4 oktober 2024 gemeld dat hij bezwaar maakt tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 10, derde lid, b) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst citeert verzoeker, en geeft hij een theoretische toelichting bij, verschillende van de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Vervolgens gaat verzoeker als volgt in op *“nieuwe elementen die het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker staven die nog niet werden beoordeeld door het CGVS”*:

“20. Recentelijk kon verzoeker bijkomend informatie verkrijgen over zijn vader, A(...) A(...) N(...), en oudste broer, A(...) A(...) N(...). Zij zouden beiden op 05.05.2021 in Zuid-Afrika zijn erkend als vluchteling (stuk 3a en 3b).

21. Verzoeker verkreeg deze informatie als volgt. Verzoeker leerde een Somaliër kennen in een Somalisch restaurant in Antwerpen (E(...)), A(...) J(...). A(...) J(...) gaf verzoeker op 15 februari 2023 de contactgegevens van een persoon uit Afoogy, Somalië (i.e. de voormalige woonplaats in Somalië van verzoeker), K(...) A(...) K(...) (stuk 4). Dit zou, zoals verzoeker het noemt in het Somalisch een “Mukhalas” zijn, ook wel te vertalen als smokkelaar. Verzoeker houdt reeds lang contact met K(...) A(...) S(...) en K(...) A(...) K(...) verzocht verzoeker meermaals om hem te betalen in ruil voor informatie over zijn familie (stuk 5). Uiteindelijk bracht K(...) A(...) K(...) verzoeker in contact met een persoon met contacten en informatie in Zuid-Afrika. Verzoeker betaalde verschillende malen geld o.a. via TaajPay op vraag van deze persoon, om informatie te verkrijgen over zijn vader (stuk 6 en zie ook stuk 7).

22. Op 27 augustus 2024 ontving verzoeker de bevestiging dat zijn vader werd getraceerd in Zuid-Afrika. Verzoeker diende de naam van zijn vader en het jaar dat hij Somalië heeft verlaten te bevestigen, waarna de contactpersoon in Zuid-Afrika hem de gegevens van zijn broer en vader bezorgde en hem uitnodigde voor een videogesprek met zijn vader en zijn broer (stuk 6). Verzoeker ontving nadien nog een foto van zijn vader en zijn broer samen (stuk 8). Inmiddels heeft verzoeker dagelijks contact met zijn vader via videogesprekken (stuk 9). Verzoeker is uiteraard erg verheugd doch emotioneel om terug contact te hebben met zijn vader (en broer), wie hij al sinds 2017 niet meer heeft gehoord of gezien.

23. Verzoeker verkreeg een digitale kopie van de documenten die de erkenning inhouden van de vluchtelingenstatus van zijn vader en broer (stukken 3a en 3b). Uit samenlezing van deze documenten, blijkt dat zijn vader eerder in Zuid-Afrika toekwam (op 18.08.2017) dan zijn broer (01.07.2018).

Dit strookt met de verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud:

(...) – zie notities pag. 7.

(...) – zie notities pag. 23.

(...) – zie notities pag. 20.”

Verzoeker is van oordeel dat omwille van deze elementen de bestreden beslissing vernietigd moet worden en hij een nieuwe kans moet krijgen om deze elementen toe te lichten.

Verder onderneemt verzoeker een poging om de motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan geen geloof wordt gehecht aan zijn vluchtrelaas te weerleggen.

Waar de adjunct-commissaris stelt dat het opmerkelijk is dat verzoeker tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) niets heeft gezegd over zijn paternale oom die lid was van Al-Shabaab, voert verzoeker aan dat hij hier niet aan dacht omdat zijn oom op het moment dat hij Somalië verliet, reeds was overleden. Hij licht toe dat hij zijn oom niet vreesde, omdat hij reeds overleden was, en hij alleszins bereid was om tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) uitgebreide verklaringen over zijn oom af te leggen. Waar de adjunct-commissaris verzoekers verklaringen aangaande de rekrutering van zijn broers niet geloofwaardig acht, licht verzoeker toe dat zijn vader hem probeerde te beschermen en merkt hij op dat hij op dat moment slechts tien jaar was, *“gecorrigeerd naar 12 jaar aldus DVZ”*. Mogelijk kon hij dus niet alle nuances van de contacten met Al-Shabaab vatten als kind, waarmee rekening gehouden moet worden bij de beoordeling van zijn verklaringen omtrent de rekrutering van zijn broers, zo stelt verzoeker. Wat betreft de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij niet eens bij benadering kan aangeven hoeveel tijd er verstreken is tussen het bezoek van drie leden van Al-Shabaab bij hem thuis en de verdwijning van zijn familie, benadrukt verzoeker dat hij slechts elf jaar was, *“gecorrigeerd naar 13 jaar aldus DVZ”*. Mede gelet op de traumatiserende gebeurtenissen die hij heeft ondergaan, is het moeilijk een datum zo nauwgezet te onthouden, zo betoogt

verzoeker. Verder wijst verzoeker erop zijn originele geboorteakte ontvangen te hebben, en stelt hij niet te weten hoe hij anders zijn leeftijd moet bewijzen. Waar de adjunct-commissaris voorts twijfels heeft bij de houding van de familie van A., licht verzoeker toe dat A. een jeugdvriend was en de familie van A. *“omwille van die innige band”* een dergelijk risico wilde nemen. Hij stelt niet te weten waar zijn moeder en overige broers en zussen zijn en evenmin te weten wanneer zij de woning hebben verlaten. Verzoeker benadrukt dat er rekening moet worden gehouden met zijn jeugdige leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Somalië, *“alsook ten tijde van de bezoeken door zijn paternale oom, het vertrek van zijn vader en later dat van zijn broers”*.

Voorts gaat verzoeker in op zijn vermeende nood aan subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en verwijst hij naar het arrest van de Raad met nummer 270 813 van 31 maart 2022. Verzoeker gaat in op de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle en stelt dat uit de *“COI Focus: Somalië. Overzicht veiligheidsincidenten”* van 21 december 2023 blijkt dat dit wordt aangeduid als de op een na meest incidentrijke regio in Somalië. Hij herhaalt dat hij tijdens een voetbalspel werd geraakt door een verdwaalde kogel en hij dus als burger slachtoffer werd van een veiligheidsincident. Hieruit blijkt dat het niet veilig is voor burgers in Afgooye, zo voert verzoeker aan. Tevens hekelt hij dat de bestreden beslissing slechts rekening houdt met informatie die teruggaat tot 1 december 2023 en er dus geen rekening werd gehouden met de recentste aanvallen. Verzoeker verwijst naar een artikel van Amnesty International waarin werd gewaarschuwd voor mogelijke oorlogsmisdaden en hekelt dat hieromtrent niets werd opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker is van mening dat *“moet geoordeeld worden dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat als verzoeker zou terugkeren naar het betrokken gebied, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”*. Verder gaat verzoeker in op de humanitaire situatie in de regio Lower Shabelle en stelt hij dat die uiterst precair is. Hij verwijst naar informatie van EUAA en wijst op de droogte, de voedselonzeekerheid, de overstromingen en de armoede waarmee de bevolking in Lower Shabelle te maken krijgt. Verzoeker betoogt vervolgens dat, omdat er in zijn regio een hoog niveau van willekeurig geweld is, er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men een reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer. Hij herhaalt dat hij voetbal speelt, wat verboden is door Al-Shabaab. Aangezien Al-Shabaab invloed uitoefent op de bevolking in zijn regio, zorgt zijn hobby ervoor dat hij een groter risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, zo betoogt verzoeker. Verder voert verzoeker aan dat zijn vader en oudste broer zich niet langer in Afgooye of Somalië bevinden en het verder onduidelijk is waar zijn overige familieleden zijn, waardoor hij dus geen opvangnet heeft bij een eventuele terugkeer, wat hem een *“uitzonderlijk profiel geeft en een potentieel doelwit maakt van de Al Shabaab”*.

In hoofddorde vraagt verzoeker hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden blijkens de inventaris volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

“3. Nieuwe stukken aangaande de vader en broer van verzoeker:

a. Beslissing van 5 mei 2021 van Zuid-Afrika tot erkenning van de vluchtelingenstatus aan dhr. A(...) A(...) N(...)

b. Beslissing van 5 mei 2021 Zuid-Afrika tot erkenning van de vluchtelingenstatus aan dhr. A(...) A(...) N(...)

4. Nieuw stuk Whatsappconversatie met A(...) J(...): gsm nummer verkregen van K(...) A(...) K(...)

5. Nieuw stuk Whatsappconversatie met K(...) A(...) K(...) over verkrijgen van informatie over zijn vader

6. Nieuw stuk Whatsappconversatie met contactpersoon Zuid-Afrika waarin informatie over vader en broer wordt gedeeld

7. Nieuw stuk Rekeninguittreksel van verzoeker met betalingen i.k.v. verkrijgen informatie over zijn vader (in groen gemarkeerd)

8. Nieuw stuk Whatsappbericht van zijn vader: foto vader en broer

9. Nieuw stuk Screenshot videogesprek tussen verzoeker en zijn vader”

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Als bijlage aan haar nota met opmerkingen voegt de verwerende partij een kopie van de COI Focus *“Somalië. Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië”* van 24 mei 2022 (update).

3.2.2. Ter terechtzitting op 2 december 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij andermaal de stukken voegt vermeld onder punt 3.1.2., alsook een brief van zijn werkgever van 13 november 2024 als nieuw stavingstuk (stuk 10).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas, nu (i) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat Al-Shabaab zijn broers trachtte te rekruteren, (ii) de handelswijze van zijn familie naar aanleiding van de rekruteringspogingen geenszins weet te overtuigen, (iii) hij niet bij benadering kan aangeven wanneer zijn familie is verdwenen, (iv) zijn verklaringen over het incident waarbij hij gewond geraakte en de daaropvolgende gebeurtenissen evenmin aannemelijk zijn, (v) er verwacht kan worden dat zijn ouders betere afspraken zouden gemaakt hebben omtrent communicatie, (vi) hij tijdens zijn onderhoud bij de DVZ niets vermeldde over zijn oom die lid was van Al-Shabaab en hij over een aantal zaken die deel uitmaken van de kern van zijn asielrelaas verschillende verklaringen aflegde tijdens zijn onderhoud bij het CGVS en bij de DVZ en (vii) de door hem voorgelegde documenten deze appreciatie niet kunnen wijzigen, en omdat (B) er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de “Country Guidance: Somalia” van EUAA van augustus 2023 zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven

van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst, Somalië, omwille van problemen met Al-Shabaab. Verzoekers oom zou lid geweest zijn van Al-Shabaab. Na het overlijden van zijn oom zou verzoekers vader door Al-Shabaab opgebeld zijn met de boodschap dat ze een paar van zijn zonen wilden om te vechten voor de religie. Verzoekers vader zou dit geweigerd hebben, en vervolgens besloten hebben om in 2017 naar Zuid-Afrika te vertrekken om vervolgens de rest van zijn gezin te laten overkomen. In 2018 zou Al-Shabaab verzoekers moeder opgebeld hebben met de boodschap dat ze verzoekers twee oudste broers moest afstaan. Verzoekers moeder zou dit geweigerd hebben en haar twee oudste zonen naar een onbekende plek weggestuurd hebben. Op een dag zouden leden van Al-Shabaab naar verzoekers huis gekomen zijn om aan zijn moeder te vragen waar zijn broers waren. Toen verzoekers moeder volhield dat ze niet wist waar haar twee oudste zonen waren, zou ze door Al-Shabaab onder schot gehouden zijn en zou er haar gezegd zijn dat ze terug zouden komen en zij haar kinderen moest klaarmaken zodat zij door Al-Shabaab zouden kunnen meegenomen worden en door hen opgevoed worden. Zo niet, zou Al-Shabaab ermee gedreigd hebben haar te doden. Op een namiddag in 2019 zou verzoeker aan het voetballen geweest zijn met zijn buurjongen A., waarbij hij geraakt zou zijn door een verdwaalde kogel. Verzoeker zou door A. naar het ziekenhuis gebracht zijn voor verzorging en nadien nog enkele dagen bij A. thuis gebleven zijn om te herstellen. Toen verzoeker nadien naar huis ging, zou zijn hele familie verdwenen zijn. Verzoeker zou samen met de familie van A. gezocht hebben naar zijn familie, maar hen niet gevonden hebben. Omdat het gezin van A. van plan was om naar Canada te gaan en zij verzoeker niet alleen wilden achterlaten, zou hij met hen zijn meegereisd naar Mogadishu en vervolgens naar Turkije, waar verzoeker tweeënhalf jaar zou hebben verbleven alvorens door te reizen naar Europa.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

De adjunct-commissaris hecht geen geloof aan verzoekers vluchtrelaas en licht dit in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt toe:

“Zo kan er aan uw bewering dat Al Shabaab uw broers trachtte te rekruteren geen geloof worden gehecht.

Eerst dient te worden opgemerkt dat de stad Afgooye sinds 2012 onder controle valt van de Somalische overheid. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Al Shabaab wanneer ze rekruteren voornamelijk personen proberen te overtuigen om zich aan te sluiten. Hetzij met sociale druk via de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en/of financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt voornamelijk in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. In gebieden onder controle van de overheid zou Al Shabaab voornamelijk ontheemden en personen die tot minderheidsclan behoren viseren. U en uw broers voldoen aan geen van deze criteria. Daarnaast staat de regio rond Afgooye bekend om de vele vluchtelingenkampen, er is een zone tussen Mogadishu en Afgooye die de Afgooye corridor genoemd wordt omwille van de vele kampen voor ontheemden. In deze zone bevinden zich talloze vluchtelingenkampen, waar het veel makkelijker zou zijn voor de organisatie om rekruten te ronselen.

Verder kan u niet afdoende verklaren hoe het komt dat Al Shabaab zo veel invloed uit kon oefenen op uw familie aangezien de overheid in Afgooye de controle had. U gevraagd of de overheid niet ingrijpt antwoordt u dat ze er dan wel iets aan doen maar dat je verder problemen krijgt. U gevraagd wat die problemen zijn antwoordt u dat Al Shabaab dan zou komen en jou zou doden (CGVS p. 22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt inderdaad dat er regelmatig conflicten tussen de overheid en Al Shabaab plaatsvinden in de regio en ook de stad Afgooye. Nergens uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Al Shabaab in de stad aanwezig is op de manier waarop u verklaart of dat zij systematisch jongens uit gezinnen in de stad rekruteren.

De handelswijze van uw familie naar aanleiding van de rekruteringspogingen weet geenszins te overtuigen. U verklaart dat Al-Shabaab uw vader benaderde om uw twee oudste broers af te staan en dat ze hem zouden doden als hij weigerde (CGVS p. 20). Uw vader besliste toch om te weigeren waarna hij naar Zuid-Afrika vertrok. Als uw vader inderdaad niet wou dat uw broers zich bij Al Shabaab aansloten dan is het een opmerkelijk dat hij beslist om alleen naar Zuid-Afrika te vertrekken. Op deze manier maakt hij het voor Al Shabaab net gemakkelijker om uw broers te rekruteren. Het is ook bizar dat Al Shabaab pas een tijd later uw moeder onder druk begon te zetten. Ze hadden al dreigementen naar uw vader gemaakt, de vraag stelt zich waarom ze uw broers niet meegenomen hebben zonder het aan uw moeder te vragen en ook waarom ze nog moeite zouden doen om haar onder druk te zetten. Een tijd later in 2018 beslist uw moeder nadat ze

telefonisch onder druk gezet werd om uw twee oudste broers weg te sturen zonder u te vertellen naar waar (CGVS p. 20). U verklaart dat Al Shabaab van elk huishouden weet met hoeveel jongens ze zijn, dat als je drie zonen hebt je er twee zou moeten afstaan en de laatste mag blijven om het gezin te helpen. Vanaf een leeftijd van 15 jaar nemen ze volgens u jongens mee (CGVS p. 22). Door uw broers weg te sturen zou het probleem zich onvermijdelijk opnieuw stellen gezien u en uw broer A(...) binnen de twee jaar oud genoeg zouden zijn om ook gerekruteerd te worden. Aangezien uw vader en uw twee broers al gevlucht waren, zou men verwachten dat uw gezin toch enigszins geveiseerd zou worden omdat jullie niet toegegeven hadden ondanks het feit dat Al Shabaab jullie al verscheidene keren had proberen benaderen en onder druk te zetten. Dit allemaal veronderstellende dat Al Shabaab effectief zo veel invloed kan uitoefenen in een stad die onder controle van de overheid staat, zoals u verklaart.

U stelt dat drie leden van Al Shabaab bij u thuis zijn langsgekomen, (...) na het vertrek van uw broers. U kan echter niet eens bij benadering aangeven hoeveel later uw familie is verdwenen. Gevraagd hoeveel tijd hiertussen zat antwoordde u aanvankelijk als volgt: "Er zat een tijdje tussen, ik herinner mij het niet". Gevraagd om bij benadering aan te geven of er een week, een dag, een maand, of een jaar tussen zat antwoordde u dat het geen jaar en geen week was. Vervolgens stelde u dat het enkele maanden kon zijn, dat u het niet wist en dat het een tijdje later was maar ook geen jaar (CGVS, p. 20 t/m 24).

Uw verklaringen over het incident waarbij u gewond geraakte en de daaropvolgende gebeurtenissen zijn evenmin aannemelijk. U verklaart dat u gewond geraakte door een verdwaalde kogel, dan verzorgd bent in het TBC ziekenhuis en dat u vervolgens een aantal dagen bij het gezin van een jongen uit de buurt, A(...) gebleven zou zijn (CGVS p. 20, p. 21). Een aantal zaken vallen hierbij op. Ten eerste zou het voor het gezin van A(...) een betrekkelijk groot risico met zich mee brengen om u in huis te nemen. U en uw gezin werden volgens uw verklaringen al een tijd door Al Shabaab geveiseerd en hadden er reeds problemen mee ondervonden. U in huis nemen na een incident in de stad waarbij Al Shabaab betrokken was moet voor hen ook een aanzienlijk risico ingehouden hebben. Daarnaast is het bizar dat zij uw moeder niet op de hoogte gebracht hebben. U verklaart dat u het gezin goed kent (CGVS p. 24). Het feit dat u na een incident waarbij geschoten is niet thuis komt moet voor uw moeder erg alarmerend geweest zijn. Het is opmerkelijk dat de familie van A(...) het niet nodig achtte om uw moeder – ondanks het feit dat u bang van haar was omdat u niet meer mocht voetballen – toch niet op de hoogte te brengen. U verklaart dat u daarna bij hen kon verblijven, dat ze twee weken mee naar uw familie gezocht hebben. U verklaart dat jullie samen met de burens via de politie gezocht hebben ook via de clan, maar dat jullie geen verdere informatie hebben kunnen verkrijgen en dat niemand iets gezien had (CGVS p. 27, p. 28). Op het moment dat dit zich afspeelde woonden jullie met negen personen samen. Uw moeder, u en zeven van uw broers en zussen. Het is niet plausibel dat in een stad als Afgooye zulk groot gezin vertrokken is of meegenomen werd zonder dat ook maar iemand iets gezien of gehoord heeft.

Betreffende uw contact met uw familie verklaart u dat sinds zijn vertrek in 2017 niemand nog contact had met uw vader. U verklaart ook dat uw moeder op de hoogte was van zijn plan om naar Zuid-Afrika te gaan, maar dat zij sinds zijn vertrek niets meer van hem vernomen had. U gevraagd of zij niet afgesproken hadden om contact te houden vraagt u aan de protection officer hoe je contact kan houden met iemand die onderweg is. U wist wel dat zij een call verwachtte, dat zij haar telefoon goed bewaarde (CGVS p. 22). Als zij zoals u verklaarde afgesproken hadden dat uw vader eerst zou gaan om dan de rest van de familie te laten overkomen, zou op z'n minst verwacht kunnen worden dat zij betere afspraken gemaakt zouden hebben omtrent communicatie.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw tijdens uw onderhoud bij de DVZ niets vermeldde over uw oom die lid was van Al Shabaab. Dit is opmerkelijk omdat zijn overlijden volgens u verklaringen bij het CGVS de aanleiding bleek van uw problemen. Verder zijn er nog een aantal zaken die deel uitmaken van de kern van uw asielrelaas, waarover u verschillende verklaringen aflegde tijdens uw onderhoud bij het CGVS en bij de DVZ. Zo verklaarde u bij de DVZ dat leden van Al Shabaab in 2016 verschillende keren bij u thuis langskwam en dat ze uw vader vertelden dat hij zijn zonen wou laten aansluiten bij Al Shabaab (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Indien hij dit zou weigeren zou Al Shabaab hem vermoorden. Om deze reden verklaart u dat hij in 2017 naar Zuid-Afrika vertrokken is. Tijdens uw onderhoud bij het CGVS verklaart u dat uw vader meerdere keren door Al Shabaab opgebeld werd (CGVS p. 21), en dat uw vader vervolgens naar Zuid-Afrika vertrok. U verklaart dat de leden van Al Shabaab langskwamen nadat ze uw vader niet meer konden bereiken en hij dus al vertrokken was (CGVS p. 20).

De door u voorgelegde documenten kunnen aan voorgaande niets wijzigen. Uit het attest van de arts van Fedasil blijkt dat u een aantal littekens hebt. Dergelijk attest kan echter geen uitsluitel geven over de omstandigheden waarin u de letsels hebt opgelopen. De vaststelling van de arts over de oorzaak van de littekens is, zoals in het attest ook word vermeld, gebaseerd op uw eigen verklaringen. Wat betreft van de kopie van uw geboorteakte dient verwezen naar de resultaten van het leeftijdsonderzoek. Er kan dan ook geen bewijskracht aan worden toegekend.

Waar uw advocaat stelt dat u eind juli een originele geboorteakte zal ontvangen van de Somalische ambassade in België dient opgemerkt dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. De ambassade in België kan zich dan ook niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of

nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Aldus biedt een originele geboorteakte, waarvan niet betwist wordt dat deze werd uitgereikt door de Somalische ambassade, naar de inhoud toe, niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn.”

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing, op basis waarvan de adjunct-commissaris terecht besluit dat verzoeker zijn vluchtrelaas niet aannemelijk maakt en zijn verklaringen over de gebeurtenissen die de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek niet kunnen overtuigen, te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker kan de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen afgelegd op het CGVS respectievelijk bij de DVZ niet verschonen noch verklaren door aan te voeren dat hij niet aan zijn oom dacht bij de DVZ omdat zijn oom op het moment van zijn vertrek uit Somalië reeds overleden was, waardoor hij hem niet meer vreesde. De Raad wijst erop dat de problemen voor verzoeker en zijn familie begonnen na het overlijden van verzoekers oom, dat er de aanleiding toe was, waardoor er van verzoeker verwacht kan worden dat hij dit op eenduidige en volledige wijze uiteenzet, *quod non*. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht vastgesteld dat het opmerkelijk is dat verzoeker hierover niets zei bij de DVZ. Het feit dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS bereid was uitgebreide verklaringen over zijn oom af te leggen, doet hieraan geen afbreuk. Evenmin weerlegt of ontkracht verzoeker de andere door de adjunct-commissaris terecht vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen afgelegd op het CGVS en bij de DVZ. De Raad merkt bijkomend op dat waar verzoeker bij de DVZ liet optekenen dat Al-Shabaab na de vlucht van zijn oudere broers in 2018 meerdere keren langs kwam om te vragen waar ze waren en dat zijn moeder daarbij elke keer werd bedreigd met een pistool, hij op het CGVS slechts melding maakte van één bezoek van Al-Shabaab aan zijn huis en uitdrukkelijk verklaarde dat ze sindsdien niet meer teruggekomen zijn. Tevens merkt de Raad op dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat nadat hij gewond was geraakt door een verdwaalde kogel, zijn vriend A. hem naar diens huis bracht, waar hij verzorgd werd, en dat hij de volgende dag terug naar huis ging, terwijl hij op het CGVS verklaarde dat A. hem meenam naar het ziekenhuis, waar de wond genaaid werd, en dat hij vervolgens nog drie à vier dagen bij A. thuis verbleef om te herstellen alvorens hij naar huis terugkeerde (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-21, 23, 25, 26; AD, stuk 7, vragenlijst, vraag 3.5). Deze tegenstrijdigheden plaatsen de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas verder op de helling.

Verzoeker kan de bovenstaande motieven op grond waarvan terecht geen geloof wordt gehecht aan de beweerde rekrutering van zijn broers niet ombuigen door te stellen dat zijn vader hen wou beschermen, aangezien hij telkens hij een telefoon kreeg van Al-Shabaab weg ging, zoals hij ook tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Uit verzoekers verklaringen blijkt namelijk dat hij voldoende op de hoogte was van de inhoud van de telefoontjes van Al-Shabaab, de bedreigingen die naar zijn familie werden geuit en de manieren waarop Al-Shabaab de bevolking in zijn omgeving trachtte te rekruteren en in te zetten (*Ibid.*, p. 19 - 23 en 27). Voorts voert verzoeker aan dat toen zijn vader werd opgebeld door Al-Shabaab om zijn broers te rekruteren, hij volgens de DVZ slechts twaalf jaar oud was en hij mogelijk niet alle nuances van de contacten met Al-Shabaab kon vatten als kind. Het blijkt evenwel niet dat verzoeker op het moment dat de beweerde problemen met Al-Shabaab begonnen dermate jong was dat hij zich daarvan niet bewust kon zijn, gelet op het resultaat van het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie (AD, stuk 7, 'Beslissing van de dienst Voogdij' van 16 december 2022) en het feit dat verzoeker op de hoogte was van de inhoud van de telefoontjes van Al-Shabaab en van de gevaren vanwege Al-Shabaab die zich voordeden in de omgeving (*Ibid.*, p. 16, 19 - 20, 26 - 27). Er dient in dit verband te worden benadrukt dat ook van personen met een jeugdige leeftijd redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij de feiten die aanleiding hebben gegeven tot hun vertrek uit hun land van herkomst *in concreto* aannemelijk maken door hierover coherente, gedetailleerde, volledige en logische verklaringen af te leggen. Bovendien was verzoeker op het ogenblik van zijn persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS reeds negentien jaar oud.

Waar verzoeker opnieuw zijn leeftijd op het moment van de feiten aanhaalt ter verklaring of verschoning van zijn zeer vage verklaringen over het tijdsverloop tussen de komst van Al-Shabaab naar zijn huis en de verdwijning van zijn familie, verwijst de Raad naar wat hierover hoger is uiteengezet. Waar verzoeker betoogt dat het, mede gelet op de traumatiserende gebeurtenissen die hij heeft ondergaan, moeilijk is om een datum zo nauwgezet te onthouden, merkt de Raad op dat uit de stukken uit het administratief dossier evenwel niet kan blijken dat verzoeker door deze vermeende traumatische ervaringen verhinderd werd om volwaardige verklaringen af te leggen over de kernelementen van zijn relaas en deze te situeren in de tijd. Bovendien wijst de Raad erop dat er van verzoeker niet verwacht werd de exacte datum te geven waarop Al-Shabaab bij hem

thuis langskwamen, doch enkel een indicatie te geven van de periode die verstreek tussen deze benadering en het verdwijnen van zijn familie.

Waar de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing wijst op het grote risico dat het gezin van A. nam door verzoeker in huis te nemen, betoogt verzoeker dat hij een innige band had met de familie van A. en zij dus dergelijk risico voor hem wilden nemen. Zelfs zo dit het geval zou zijn, stelt de Raad vast dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat A.'s familie het niet nodig zou gevonden hebben verzoekers moeder op de hoogte te brengen, noch dat niemand iets gezien of gehoord zou hebben wanneer dergelijk groot gezin als dat van verzoeker vertrokken zou zijn of meegenomen zou zijn door Al-Shabaab.

Door verder nog toe te voegen dat hij, wat betreft zijn geboorteakte, niet weet "*hoe hij anders zijn leeftijd moet bewijzen*", brengt verzoeker evenmin concrete elementen en argumenten aan die bovenstaande motieven in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Verzoeker heeft bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota enkele documenten gevoegd aangaande zijn vader en zijn oudste broer, die erkend zouden zijn als vluchteling in Zuid-Afrika (stukkenbundel verzoeker, stuk 3-9; aanvullende nota verzoeker neergelegd ter terechtzitting, stuk 3-9). Hij licht in zijn verzoekschrift toe op welke manier hij informatie kreeg over zijn vader en broer en opnieuw met hen in contact kon komen, en stelt ondertussen dagelijks contact te hebben met zijn vader via videogesprekken. Verzoeker stelt dat uit de samenlezing van de documenten aangaande de erkenning van de vluchtelingenstatus van zijn vader en broer blijkt dat zijn vader in Zuid-Afrika toekwam in augustus 2017, en zijn broer in juli 2018, wat zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigt.

De Raad merkt in navolging van de verwerende partij op dat verschillende van de Whatsapp-berichten waarvan verzoeker screenshots bijbrengt alsook de betalingen die verzoeker zou hebben gedaan om informatie te verkrijgen over zijn vader en broer dateren van verschillende maanden in het jaar 2023, waardoor er van verzoeker verwacht kan worden dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS van 31 mei 2024 zou aangehaald hebben dat hij in contact staat met mensen die zijn familie eventueel zouden kunnen lokaliseren, *quod non*. Verder blijkt dat verschillende van deze berichten spraakberichten zijn en er van de overige geschreven berichten geen voor eensluidend verklaarde vertaling werd bijgevoegd conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (stukkenbundel verzoeker, stukken 4 - 7).

Wat de erkenning van verzoekers vader en oudste broer als vluchteling betreft, dient te worden vastgesteld dat de documenten die verzoeker ter staving hiervan bijbrengt loutere fotokopieën zijn. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

De Raad dient verder vast te stellen dat het verblijf en de status van verzoekers vader en oudste broer in Zuid-Afrika geen concrete elementen zijn die verzoekers persoonlijke vrees voor vervolging kunnen staven. Immers dient elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen merites te worden beoordeeld, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land en de regio van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. Tevens wijst de Raad er in navolging van de verwerende partij op dat uit deze documenten niet blijkt op basis van welke feiten en verklaringen verzoekers vader en broer als vluchteling zouden zijn erkend in Zuid-Afrika en dat de Belgische asielinstanties niet gebonden zijn aan de beslissingen van asielinstanties van andere landen. Deze documenten kunnen bovenstaande analyse dan ook niet ombuigen.

Wat betreft de brief van verzoekers werkgever (aanvullende nota verzoeker neergelegd ter terechtzitting, stuk 10), stelt de Raad vast dat deze betrekking heeft op verzoekers leven in België en de problemen die hij in Somalië beweert te hebben niet verder staft.

Verzoekers betoog is niet dienstig om het geheel van de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog betoogt dat hij na een lange tijd in het Westen te hebben verbleven alleen zal moeten terugkeren zonder opvangnet, waarbij hij opmerkt dat zijn vader en oudste broer zich niet meer in Somalië bevinden en het verder onduidelijk is waar zijn overige familieleden zijn, en dat dit hem tot een potentieel doelwit van Al-Shabaab maakt, dient vooreerst te worden herhaald dat aan de verdwijning van zijn moeder en zeven van zijn broers en zussen, die kadert in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas,

geen geloof wordt gehecht, zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land en regio van herkomst niet langer over een (familiaal) netwerk zal beschikken. Verder merkt de Raad op dat verzoeker deze vrees niet eerder heeft aangehaald en dat hij nalaat in zijn verzoekschrift concreet aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in het Westen dreigt te worden geviséerd bij terugkeer.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Somalië.

3.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker zijn vrees voor en problemen met Al-Shabaab niet aannemelijk heeft gemaakt.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar algemene landeninformatie en stelt dat de humanitaire situatie in de provincie Lower Shabelle uiterst precair is, maakt hij niet concreet aannemelijk dat hij, in geval van terugkeer naar Somalië, een reëel risico loopt om door een actor bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet op intentionele en gerichte wijze te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij in Somalië een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.5.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Uit de "*Country Guidance: Somalia*" van EUAA van augustus 2023, waarnaar gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien de door hem afgelegde verklaringen, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Lower Shabelle moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de provincie Lower Shabelle geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit het tegendeel blijkt, waar hij in zijn verzoekschrift verwijst naar landeninformatie waarop de adjunct-commissaris zijn analyse van de veiligheidssituatie in Lower Shabelle heeft gebaseerd en waarmee derhalve rekening werd gehouden. De Raad benadrukt dat in voorgaande analyse niet wordt betwist dat Al-Shabaab in de regio van Lower Shabelle actief is en dat dit aanleiding geeft tot gewapende confrontaties met andere partijen betrokken in het conflict waarvan ook burgers het slachtoffer kunnen worden. Deze realiteit werd terdege in rekening gebracht bij de evaluatie van het niveau van willekeurig geweld in deze regio. Daarnaast hekelt verzoeker dat de bestreden beslissing slechts rekening houdt met informatie die teruggaat tot 1 december 2023 en er geen rekening werd gehouden met de recentste aanvallen, waarbij hij verwijst naar verschillende nieuwsartikels. Hij merkt verder op dat verschillende bronnen, waaronder Amnesty International, melding maken van een drone-aanval op een klein dorp in het district Afgooye van Lower Shabelle in de avond van 18 maart 2024 waarbij meerdere burgers omkwamen. Met deze loutere verwijzingen naar specifieke veiligheidsincidenten toont verzoeker echter niet aan dat voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Lower Shabelle, in het licht van deze recente

gebeurtenissen, niet langer correct of actueel is, laat staan dat verzoeker zou aantonen dat het niet langer opgaat te stellen dat er actueel in de provincie Lower Shabelle geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In dit kader is verzoekers verwijzing naar artikel 10, derde lid, b) van de richtlijn 2013/32/EU niet dienstig.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Lower Shabelle voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opmerkt dat hij “*geïsoleerd zal moeten terugkeren*”, daar zijn familie zich niet langer in Afgooye of Somalië bevindt, herhaalt de Raad dat aan verzoekers verklaringen omtrent de verdwijning van zijn moeder en zeven van zijn broers en zussen, die kaderen binnen zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, geen geloof kan worden gehecht, zodat niet kan worden aangenomen dat hij bij terugkeer naar zijn land en regio van herkomst niet langer over een (familiaal) netwerk zal beschikken. Verder is verzoekers verwijzing naar zijn hobby, namelijk dat hij voetbal speelt en dit verboden is door Al-Shabaab, niet ernstig, daar hij kan nalaten voetbal te spelen indien hij meent dat zijn leven daardoor ernstig in gevaar wordt gebracht.

3.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat,

toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT